

ثایا سهرسامن به غیرهتی سهعد، والله من له سهعد غیرهتم زیاتره، وخوای گهوره غیرهتی له من زیاتره، بههوی غیرهتیهوه خوای گهوره بییرهوشتی قهدهغه وحرام کرد؛ نهوانهی ئاشکران ونهوانهش که شاراهون، وهیچ شهخسیک وهکو خوای گهوره به غیرهت نیبه

له موغیرهی کوری شوغبهوه -رهزای خوای لیبت- دهلیت: سهعدی کوری عوباده -رهزای خوای لیبت- ووتی: نهگر پیاویک بینم له گهل خیزانه کم نهوا به شمشیر لیی ددهم (دهیکوژم)، نهم باسه گهیشته پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- وفهرمووی: «ثایا سهرسامن به غیرهتی سهعد، والله من له سهعد غیرهتم زیاتره، وخوای گهوره غیرهتی له من زیاتره، بههوی غیرهتیهوه خوای گهوره بییرهوشتی قهدهغه وحرام کرد؛ نهوانهی ئاشکران ونهوانهش که شاراهون، وهیچ شهخسیک وهکو خوای گهوره به غیرهت نیبه، وهیچ شهخسیک بیانوو هینانهوه وئاگادار کردنهوهی پیخوش نیبه وهکو خوای گهوره؛ بویه پیغهمبرانی ناردوو که موژده ددهن وهرهشه وئاگاداری ددهن، وهیچ شهخسیک ستایشکردنی پیخوش نیبه وهکو خوای گهوره بویه بهیمانی چوونه» (بههشتی داوه (به ئیمانداران

[صهحیه] [بوخاری و موسلیم هاوران لهسهری]

سهعدی کوری عوباده دهلیت: نهگر پیاویک به تنها بینم له گهل خیزانه کم نهوا به شمشیر کم لیی ددهم، واتا دهیکوژم به بی وهستان، نهمیش بههوی غیرهتی سهعد بووه، ومانای نهوه نیبه که پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- رازی بووه لهسهر نهم قسهیهی چونکه له گیزانهوهیهکی ترده هاتوو له (مسلم): (أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ الْأَنْصَارِيَّ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ الرَّجُلَ يَجِدُ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا أَيْقُلُهُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا، قَالَ سَعْدُ: بَلَى، وَالَّذِي أَكْرَمَكَ بِالْحَقِّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْمَعُوا إِلَيَّ مَا يَقُولُ سَيِّدُكُمْ) واته: (سهعدی کوری عوبادهی نهساری ووتی: نهی پیغهمبری خودا، پیم بلی نهگر پیاویک پیاویکی تر بیبت له گهل نافرته کهی (به تنها) ثایا بیکوژبت؟ پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: نهخیر، سهعد ووتی: بهلی، سوپند به نهوهی تو به هق ناردوو، پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: گوپگرن گهوره که تان چی دهلیت، ولپردها پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- سهرسورمانی خووی دهرده پربت له غیرهتی سهعد ومانای نهوه نیبه ههرکهسیک پیاویکی له گهل نافرته کهی بینی دهسته جی بیکوژبت چونکه لهوهیه گومانیک یان هله تیگهیشتنیک ههبت، ونهمیش نیشانهی غیرهتی سهعد وپیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- باسی نهوه دهکات که نهو له سهعد به غیرهتتره، وخودا به غیرهتتره له نهو، وغیرهتی خودا وهکو سیفته کانی تری خودابه که تایهته به خودا، وله غیرهتی بوونه وهرهکان ناچیت، بهلکو سیفته تیگه شایستهی زاتی مهزنی خودابه، وهکو: تورهی ورازی بوون وسیفته کانی تر، وشهی (شهخس - شخص) به واتای بهرز وبلند وگهوره ومهزن دیت وخوای گهوره له سهرووی بوونه وهره کانهوهیه ودهسه لاتی ههیه به سهر هه موو شتی کدا بویه به کارهینانی وشهی (شهخس - شخص) که به مانای بهرزی وبلندی ومهزنی دیت هیچ شتیکی تیدا نیبه به پیی بنچینه کانی نههلی سونه که نهو دهقانه به کاردهین ویشتی پیده بهستن که خودا یان پیغهمبر کهی فهرموویانه. پاشان پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- دهفهرمویت: (بههوی غیرهتیهوه خوای گهوره بییرهوشتی قهدهغه وحرام کرد؛ نهوانهی ئاشکران ونهوانهش که شاراهون): واتا بههوی غیرهتیهوه خودا قهدهغهی کردوو لهسهر بهنده کانی که نزیکی تاوان وپییرهوشتی بکه ونهوه، ونه تاوانانهش نهوانه که تاوانی گهورهن به لای نهو که سانهی که نفس ودهروویان پاکه ونهقلیان سهلامته وهکو تاوانی زینا. (نهوانهی ئاشکران): نهو تاوانه که به ئاشکرا

ئەنجامدەدرېن كە تاوانى ئەندامەكان دەگرېتتەوہ ئەگەر چى لە شوپىنكى نەپىش بىت. (وئەوانەش كە شاراوەن): ئەو تاوانەن كە لە نەپىدا ئەنجامدەدرېن وھەرۇھا تاوانەكان وخیانەتەكانى چاۋ ودلىش دەگرېتتەوہ كە تەنھا خودا دەبىنەت وپى دەزانىت. (وھىچ بەكىك بىانو وھىنانەوہ وئاگادار كىرئەوہى پىخۆش نىبە وھكو خاى گەورە؛ بۆبە پىغەمبەرانى ناردوۋە كە موژدە دەدەن وھەرەشە وئاگادارى دەدەن): واتا پىغەمبەرانى ناردوۋە بۆ ئەوہى خەلكى بىانو وھوزرىان ھەبىت وئاگادارىان بىكەتوہ، پىش ئەوہى سزاىان بدات، ھەرۇھكو خاى گەورە دەفەرموئەت: {رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ ۚ بَعْدَ الَّذِي لُرُسُلٍ ۚ وَكَانَ لِلَّهِ عَزِيزًا حَكِيمًا} واتە: {پىغەمبەرانمان ناردوۋە بۆ ئەوہى موژدەدەر وترسىنەر بن، بۆ ئەوہى بۆ خەلكى نەبىت بەلگەيان بۆ نەمىنەت بەسەر خوداۋە لە پاش (ناردنى) پىغەمبەران وھودا ھەمىشە شكۆدار ودانايە}. (وھىچ كەسىك ستايشكردى پىخۆش نىبە وھكو خاى گەورە بۆبە پەيمانى چوونە بەھەشتى داۋە -بە ئيمانداران-): ئەمىش بەھۆى ئەوپەرى بىخەوشى وكاملبوونى، وھودا پى خۆشە كە بەندەكانى ستايشى بكن لەسەر فەزلەكانى وبەخشىنەكانى، بۆبە چۆرەھا نىعمەتى پىبەخشيون ولىيان پىزى دەبىت ئەگەر ھەمد وسوپاسى بكن بەھۆى ئەو نىعمەتانەوہ، وھەرچەندە بەندەكان ستايش وسوپاسى خودا بكن ئەو ناتوان بگەن بە ئەو ئاستەى كە خودا شاىستەبە بە ھەمد وسوپاس وستايشكردىن پەرسىن، بۆبە وھسفى خۆى كىرئەوہ، وپەيمانى بەھەشتى داۋە بۆ ئەوہى بەندەكان زۆر داۋاى لىبەن ولى پىپارپنەوہ وستايشى بكن، ولەم كىرئەوانەشدا تىبىكۆش وھەولبەدەن ھەتا دەتوانن؛ چونكە بەھەشت نىعمەت وھۆشى پەھى تىدايە.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8296>

النَّجَاةُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

